

juli 2009 nieuwsbrief

Sviatoslav

Algemeen Nut
Bevoegde Instelling
ANBI

Raad van aanbeveling Stichting Sviatoslav

Foppe de Haan
Arjan Erkel
Jan Bos
Geert van Tuinen

Info

Stichting Sviatoslav
W. Santemastrjitte 28
8629 PR Scharnegoutum
T 0515 - 423 681
E info@sviatoslav.com
I www.sviatoslav.com

Bankrekening nr.
Rabo: 34.06.31.252
Giro: 9.31.31.07
Kvk: 01094119

Adreswijziging

Wanneer uw adres wijzigt,
wilt u dit dan doorgeven
i.v.m. de machtigingen en
de nieuwsbrieven?

Deze nieuwsbrief staat
vooral in het licht van
de ontwikkelingen
binnen onze projecten
in Tadzjikistan

In deze nieuwsbrief van stichting Sviatoslav brengen wij u op de hoogte van onze activiteiten en plannen. Wij willen u bedanken voor uw (financiële) steun die wij in de afgelopen periode mochten ontvangen.

Anora

Het motto van Sviatoslav is 'toekomst voor een kind'. Met het studieproject in Tadzjikistan streven we dit doel na door kinderen met lichamelijke handicaps onder normale omstandigheden op te vangen en weer naar school te laten gaan. Na een periode met veel ellende durven de kinderen weer na te denken over een toekomst, maar ze zullen de periode in het internaat nooit vergeten. Ieder kind draagt zo zijn eigen verhaal bij zich. Eén van hen is de twaalfjarige Anora.

Anora's moeder raakte op jonge leeftijd ongewenst zwanger, waarna haar toenmalige vriend haar al snel in de steek liet. Ondanks de ongewenste zwangerschap was ze ontzettend blij met de geboorte van haar dochter. Anora zag op 11 februari 1997 het levenslicht.

De eerste acht levensjaren van Anora verliepen naar omstandigheden goed. Anora en haar moeder hadden een eigen huis in Gissar en konden redelijk goed rondkomen. Dit veranderde toen haar moeder een nieuwe vriend kreeg, die al snel met haar wilde trouwen. Kort na de huwelijksverbintenis verkocht deze man hun huis en verhuisden ze naar de andere kant van Tadzjikistan. Anora en haar moeder kenden hier niemand, maar ze hadden vertrouwen in hun man en stiefvader. Ze waren er van overtuigd dat er een mooie toekomst in het verschiet lag. Niks was minder waar. Kort na de verhuizing nam deze man het vliegtuig terug naar Dushanbe en liet niks meer van zich horen. Van de één op de andere dag waren Anora en haar moeder opnieuw op zichzelf aangewezen. Ditmaal aan de andere kant van het land waar ze helemaal niemand kenden. Ze wilden dolgraag weer terug naar Gissar, maar hoe maak je zo'n lange reis zonder geld? Gelukkig vonden ze een chauffeur die toch die kant op moest; ze mochten meerijden. Na een lange reis waren ze blij om terug te zijn in hun vertrouwde omgeving,

maar de chauffeur wilde alsnog geld zien. Ze gaven aan dat ze geen geld hadden. Anora en haar moeder stonden doodsbang uit toen de chauffeur Anora vastgreep. Hij wilde haar pas weer loslaten als hij geld zag. Nadat Anora's moeder geld had geregeld via familie werden ze vrijgelaten en konden ze een nieuw bestaan opbouwen in Tadzjikistan. Het leven leek hen weer toe te lachen toen Anora's moeder een baan aangeboden kreeg in het internaat in Gissar. De directeur was uiterst vriendelijk. Ze kregen een mooie, ruime kamer toegewezen. Na alle ellende leek alles nu toch goed te komen, maar het duurde helaas niet lang... Al snel werden Anora en haar moeder overgeplaatst naar een vieze, kleine en koude kamer vol ongedierte. De badkuip waar ze zich in moesten douchen was oud en verroest, luizen, schurft en vele andere ziekten werden een standaard begrip in hun leven. Maar niet alleen hun gezondheid kreeg het zwaar te verduren, ook de werksituatie was uitermate slecht. Regelmatig werd Anora's moeder door leraren en/of de zoon van de directeur mishandeld. Dat speelde zich vaak voor de ogen van Anora af.

Inmiddels woont Anora in ons studieproject en is haar moeder in een psychiatrische inrichting opgenomen om alle traumatische gebeurtenissen te verwerken. Anora had behalve een paar oude kleren helemaal niks meer: geen huis, geen eten, geen kleding. Alleen maar een zwaar getraumatiseerde moeder, die na een zelfmoordpoging in een psychiatrische inrichting werd opgenomen. Nu Anora in het studiehuis woont, krijgt ze de kans om weer naar school te gaan en onder normale en hygiënische leefomstandigheden te wonen bij mensen die oprecht om haar geven. Anora zal het verleden nooit vergeten. Dat blijkt alleen al uit het feit dat ze vaak in huilen uitbarst als ze over 'vroeger' praat. Een toekomst heeft ze wel! Wij zijn dankbaar dat we kinderen als Anora deze kans kunnen geven.

Kinderen in studiehuis

Op de foto hiernaast ziet u de kinderen die in het studiehuis in Tadzjikistan verblijven. Wij vinden het geweldig dat wij met behulp van uw steun deze kinderen weer een kans op een menswaardig bestaan kunnen geven. En ook de kinderen zijn ontzettend dankbaar, zo schreef één van de kinderen: "Het gaat ontzettend goed met mij, ik ben gezond, ik ben blij en het gaat goed op school. Ik ben ontzettend dankbaar voor alle steun die wij hier mogen ontvangen."

Internationale studieopdracht Tadzjikistan

Zoals we aan het begin van deze nieuwsbrief al schreven, is het motto van stichting Sviatoslav 'toekomst voor een kind'. Om aan de toekomst van de kinderen te kunnen werken, proberen wij steeds vooruit te kijken. Het is fantastisch dat we nu al een groot aantal kinderen uit het internaat hebben kunnen halen en kunnen opvangen in het studieproject. Daar krijgen ze de kans om zich te ontwikkelen en een opleiding te volgen, maar er is meer nodig dan dat. Wij kunnen dit niet alleen. Daarom willen wij u graag aan een aantal mensen voorstellen. Zij zullen in de komende tijd investeren in de kinderen van ons studieproject.

Internationale studieopdracht Tadzjikistan vanuit MBA opleiding

Een viertal studenten van de MBA opleiding aan Business School Nederland hebben het idee opgevat om, in het kader van een studieopdracht ter afsluiting van het vak International Management, een samenwerkingsverband aan te gaan met stichting Sviatoslav. Na enkele informatieve gesprekken over en weer hebben we kunnen vaststellen dat ze een toegevoegde waarde kunnen (en mogen) zijn voor de kinderen in Tadzjikistan waarvoor Sviatoslav werkzaam is. We laten de studenten zelf aan het woord:

"Deze nieuwsbrief grijpen we dan ook aan om te vertellen hoe we de komende maanden aan de slag gaan en wat het resultaat uiteindelijk zal zijn. Afgesproken is dat het belang van de kinderen boven alles gaat en dat we ons zullen richten op die gebieden waar we iets kunnen betekenen voor de toekomst van de kinderen.

We zijn overtuigd van het goede werk dat de stichting doet om de kinderen verder te helpen en willen graag met onze kennis en expertise de stichting ondersteunen. We willen de mogelijkheden onderzoeken hoe de kinderen, nadat ze hun opleiding hebben afgerond, zelf in hun bestaansonderhoud kunnen voorzien. Enkele ideeën hierbij zijn:

- een fruitbedrijf waar lokaal fruit wordt geteeld en verkocht;
- een zorgboerderij waar zowel in de eigen behoefte van stichting Sviatoslav wordt voorzien als in de verkoop van de overproductie;
- een hostel met faciliteiten van enkel logies tot volpension.

Graag nodigen wij u als lezer van deze nieuwsbrief uit om met ideeën te komen. Ideeën die we mee kunnen nemen in ons onderzoek.

De komende maanden gebruiken we om vanuit Nederland informatie te verzamelen, deze te bundelen en te analyseren. Daarna reizen we met de uitgewerkte ideeën naar Tadzjikistan af om ter plekke de haalbaarheid te toetsen. Als de ideeën na de haalbaarheidstoets goed blijken te zijn, worden ze aan de stichting overgedragen."

v.l.n.r.: Benno Hermelink, Gea Weenk, Theo Sinnema & Monique Petit

Wie zijn nu de vier studenten?

Benno Hermelink, 47 jaar, werkzaam bij UWV Werkbedrijf als vestigingsmanager.

Gea Weenk, 42 jaar, werkzaam bij UWV als manager claim.

Monique Petit, 51 jaar, werkzaam bij F.P.C. Oldenkotte als manager Kennis & Dienstencentrum.

Theo Sinnema, 35 jaar, werkzaam bij de Friesland Bank als Operational Risk Manager.

Hun lijfspreuk:

Nil volentibus arduum: Niets is onmogelijk voor hen die willen.

Tadzjikistan

Marcel Walinga

Fysiotherapeuten naar Tadzjikistan

"Zoals het er nu voorstaat gaan wij, Jeanet van Overhagen en Maddy Houx, eind september voor enkele weken naar Tadzjikistan om vrijwilligerswerk te doen voor stichting Sviatoslav. Ons doel is de kinderen, die in de huizen van de stichting wonen, fysiotherapeutische hulp te bieden. Daarnaast willen we aan enkele lokale mensen onze kennis overdragen. Daarmee hopen we dat, als we teruggaan naar Nederland, de kinderen zover zijn dat ze onder leiding van deze mensen de stimulans en ondersteuning krijgen om door te gaan met hun therapie. We hopen van harte dat dit initiatief aanslaat en dat de fysiotherapie letterlijk een steuntje in de rug van menig kind zal zijn. Tjitze Walinga gaat ondertussen kijken welke mensen geschikt zijn om dit met ons te gaan doen. Dit project kan hierdoor een duurzaam karakter krijgen. Wij zijn al aangestoken door het enthousiasme van de stichting en zijn benieuwd wat we aantreffen en wat we met en voor de kinderen kunnen doen." (Was getekend, Jeanet en Maddy.)

Marcel Walinga

"Ik ben Marcel Walinga, 21 jaar oud en woonachtig in Scharnegoutum. Ik ben momenteel werkzaam bij een roestvrij staal bedrijf en doe dit werk met veel plezier. In mei 2008 ben ik voor het eerst met mijn vader,

Tjitze Walinga, voor stichting Sviatoslav naar Tadzjikistan geweest. Het werk dat de stichting hier voor wees-, zieke en verworpen kinderen doet, heeft mij enorm aangegrepen. Eenmaal terug in Nederland kon ik het dan ook niet meer loslaten. Ik besepte dat er veel nood in de wereld is en dat we hiervoor de handen uit de mouwen moeten steken. In augustus 2008 en februari jl. volgden mijn tweede en derde reis naar Tadzjikistan. Ik heb veel kunnen betekenen voor mijn naasten door o.a. ondersteuning te bieden bij het inrichten van het studiehuis en verschillende opknappwerkzaamheden. In Tadzjikistan is de stichting momenteel vooral bezig met het aanstellen/opleiden en begeleiden van het personeel. Op deze manier kunnen de kinderen goede zorg en begeleiding krijgen. Rust, reinheid en regelmaat staan hierbij centraal. Vanwege het grote cultuurverschil en de ontwikkelingsachterstand is de denk- en werkwijze van de Tadzjiekse bevolking totaal anders dan in Nederland. Het is dus erg belangrijk dat er mensen komen die hierin kunnen meehelpen. Al geruime tijd heb ik het verlangen om voor een langere periode naar Tadzjikistan te gaan. Vandaar dat ik vanaf augustus voor vijf maanden in Tadzjikistan zal zijn. Tijdens mijn verblijf zal ik helpen met het aanstellen/opleiden en begeleiden van het personeel en daarnaast ondersteuning bieden bij eventuele kluswerkzaamheden.

Container aangekomen in Tadzjikistan

Eind april is er vanuit Nederland weer een container naar Tadzjikistan vertrokken. Begin juni kwam deze container na een lange reis dan eindelijk aan in Dushanbe. De container, volgeladen met uiteenlopende materialen, is inmiddels op het terrein van het studiehuis geplaatst waar deze veilig staat. In de container zitten onder andere twee nieuwe keukens. Deze keukens, afkomstig van de Nederlandse sponsor Bribus, zullen in de zomer worden geïnstalleerd.

Ook de andere hulpgoederen, waaronder rolstoelen, stapelbedden, beddengoed etc. etc. zullen in de aankomende maanden in het studiehuis en in de studiefiets worden geplaatst. Een Nederlandse groep jongeren zal hierbij helpen. Zij zullen in augustus drie weken in Tadzjikistan verblijven om o.a. hun handen uit de mouwen te steken bij de verbouwing van de studiefiets.

Financiële ondersteuning

Wilt u ook een bijdrage leveren ter ondersteuning van de kinderen van Rusland en Tadzjikistan?

Dit kan al vanaf € 2,50 per maand!

Van uw bijdragen financieren wij o.a. onze Russische en Tadzjikse medewerkers. U kunt ons ondersteunen door een machtingskaartje in te vullen. Dit kaartje kunt u aanvragen via info@sviatoslav.com

Adopteer financieel een kind in Tadzjikistan. Voor maar € 45,- per maand geeft u een kind een toekomst. De folder kunt u aanvragen via info@sviatoslav.com of 0515.423681.

Nieuwsbrief wordt gesponsord door

drukkerij van der eems

OKKINGA
COMMUNICATIE

Vova

Dag in dag uit noodgedwongen in bed doorbrengen, niet omdat er geen andere mogelijkheden zijn maar noodgedwongen omdat je afhankelijk bent van andere mensen die zich jouw lot niet aantrekken. Weggestopt worden en machteloos toekijken aan de zijlijn van de maatschappij, het is de keiharde waarheid in Rusland... Zo ook voor onze Russische vriend Vova (21). Vanwege spasmen is Vova zijn leven lang al aan een rolstoel gekluisterd en wegens slechte opvang in Rusland verblijft hij nu in een opvanghuis waar veel oude mannen met een alcoholverslaving hun laatste dagen slijten. Wij kunnen dit leed niet langer aanzien en hebben besloten om Vova voor minimaal een halfjaar in Tadzjikistan op te vangen. Hier kan hij onder normale leef-

omstandigheden wonen en tegelijkertijd fysiotherapie krijgen van twee Nederlandse professionals die daar op dat moment ook zijn. Op deze manier hopen wij Vova weer een kans te kunnen geven op een menswaardig bestaan. Om Vova zijn verblijf in Tadzjikistan te kunnen financieren hebben de jongeren van Sviatoslav een sponsoractie georganiseerd. Op zaterdag 27 juni hebben zij een route van 30 km in een rolstoel door Friesland afgelegd waarbij ze werden gesponsord door familieleden, vrienden, kennissen en bedrijven. Wilt u ook meehelpen Vova een nieuwe toekomst te geven? Dan kunt u een financiële bijdrage overmaken op rekeningnummer 34.06.31.252 o.v.v. Vova.

Rusland

Vanwege de vele ontwikkelingen binnen onze projecten in Tadzjikistan staat deze nieuwsbrief vooral in het licht van Tadzjikistan. Dit betekent natuurlijk niet dat de projecten in Sint Petersburg stil staan. Ook daar gaan alle werkzaamheden gewoon door. In de volgende nieuwsbrief zullen we hier meer uitgebreid over vertellen.

In onze vorige nieuwsbrief heeft u kunnen lezen over de uitbreidingen van het shelterwerk in Sint Petersburg. We vertelden dat we een nieuw huis op het oog hebben. We willen het huis graag kopen om het shelterwerk uit te kunnen breiden. De kinderen die we nu opvangen mogen we maar één tot twee jaar opvangen. Na deze periode gaan ze terug naar hun biologische ouders of worden ze opgenomen in een pleeggezin. Helaas zien we in de praktijk dat kinderen zich niet goed kunnen aanpassen in de nieuwe gezinssituatie. Ze zijn vaak binnen een aantal maanden alweer terug in de shelter. Graag willen wij deze kinderen een stabiele jeugd geven, waarbij ze niet steeds hoeven te verhuizen en kunnen blijven wonen waar ze zich prettig voelen. De enige mogelijkheid om dit te kunnen vormgeven is door de voogdij over deze kinderen aan te vragen. Met deze voogdijschap krijgen we de mogelijkheid om de kinderen

tot hun achttiende jaar op te vangen. Om deze voogdijschap te kunnen aanvragen moeten Vadim en Tanya, hoofdpersonen van Sviatoslav in Rusland en tevens de verzorgers van de kinderen die we opvangen, in een geregistreerd huis wonen. De shelter is geregistreerd op de organisatie Mission Possible. Daardoor kunnen wij nu geen voogdijschap aanvragen. Als we het huis dat we op het oog hebben kunnen kopen, dan kunnen we de kinderen een stabiele jeugd bieden. We hebben hiervoor een bedrag van € 50.000,- nodig. Als wij dit bedrag bij elkaar hebben, kunnen wij het project aanmelden bij het NCDO. Het NCDO zal het bedrag dan verdubbelen. Hiervoor hebben wij wel uw hulp nodig! Wilt u ook een steentje bijdragen? Dan kunt u een bijdrage overmaken op bankrekeningnummer 1288.58.494 o.v.v. 'project opvang straatkinderen'.

